

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Миколаївській області

Слідчий відділ

вул. Спаська, 40, м. Миколаїв, 54001, тел./факс (0512) 37-43-95
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_myk@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001639

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Миколаїв

10 травня 2023 року

Заступник начальника слідчого відділу Управління СБ України в Миколаївській області полковник юстиції Станков Сергій Петрович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22022150000002036, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 27.11.2022, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особі у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, повідомив -

Анкетні відомості особи, яка повідомляється про підозру:

Єсіпов Сергій Миколайович, 14.05.1956 року народження, громадянин російської федерації, уродженець міста Стаханов, Луганської області, УРСР, росіянин, зареєстрований за адресою: Луганська область, м. Стаханов, пров. Виноградний, 13, командир 127 стрілецького полку мобілізаційного резерву 1 армійського корпусу «ДНР», полковник, який не є особою, щодо якої здійснюється особливий порядок кримінального провадження, передбачений ст. 480 КПК України.

Зміст підозри:

Громадянин Російської Федерації Єсіпов Сергій Миколайович (позивний «Магніт») підозрюється у тому, що не пізніше 12.04.2022, перебуваючи у складі Збройних сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ) у якості командира 127 стрілецького полку мобілізаційного резерву 1 армійського корпусу «ДНР» (далі – 127 полк «ДНР»), який всупереч норм міжнародного права перебував на території України з метою її окупації, використовуючи позивний «Магніт», перебуваючи у населеному пункті Олександрівка Горохівської об'єднаної територіальної громади Баштанського району Миколаївської області у якості військовослужбовців держави-окупанта, діючи умисно, в порушення законів та

звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України та які є обов'язковими для РФ, оскільки є ратифікованими її повноважними органами влади, за попередньою змовою з громадянином України Колобовим Андрієм Анатолійовичем, 28.09.1971 року народження, та громадянином України Тесленком Олексієм Павловичем, 03.11.1975 року народження, які є військовослужбовцями ЗС РФ, а саме підрозділу – 127 полку «ДНР», безпосередньо підпорядковані Єсіпову С.М. та використовували позивні «Дрон» та «Теслик» відповідно, а також іншими невстановленими особами з числа представників ЗС РФ, які використовували позивні «Чорний», «К1», «Шило», «ВДВ», «Доберман», «Одеса», «Рамазан» та ін., організували систематичні акти залякування цивільного населення, шляхом викрадення та протиправного позбавлення волі мешканців Баштанського району Миколаївської області, з подальшим застосування до останніх актів насильства. Єсіпов С.М., будучи командиром вказаних військовослужбовців та усвідомлюючи факт вчинення порушень, не вчинив дій на припинення цих порушень зі сторони підлеглих.

Правові положення, застосовні до кримінального правопорушення, у вчиненні яких підозрюється Єсіпов С.М.:

Відповідно до статті 2 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року (далі – Женевської конвенції IV), ця Конвенція застосовується до усіх випадків збройного конфлікту між двома державами-сторонами цієї Конвенції.

Відповідно до статті 4 Женевської конвенції IV, якщо особи, що вірні державі у конфлікті, опиняються під владою супротивної сторони цього конфлікту або окупаційної держави, громадянами якої вони не є, такі особи перебувають під захистом цієї Конвенції.

Відповідно до ст. 147 Женевської конвенції IV, умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно – є серйозними порушеннями цієї Конвенції.

Відповідно до статті 86 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів, від 8 червня 1977 року (далі – Протокол I) встановлено, що сторони, що перебувають у конфлікті, повинні перепиняти серйозні порушення та вживати необхідних заходів щодо перепинення всіх інших порушень Конвенцій або цього Протоколу, які є результатом неприйняття заходів, що мають бути прийняті. Той факт, що порушення Конвенцій і цього Протоколу було вчинене підлеглою особою, не звільняє її начальників від кримінальної або дисциплінарної відповідальності в разі, якщо вони знали, що мають у своєму

розпорядженні інформацію, яка повинна була б надати їм можливість дійти висновку в обстановці, що існувала на той час, що така підлегла особа вчиняє або має намір вчинити подібне порушення, і якщо вони не вжили всіх практично можливих заходів у межах своїх повноважень для відвернення або перепинення цього порушення.

Відповідно до статті 87 Протоколу I, сторони, що перебувають у конфлікті, повинні вимагати від воєнних командирів, оскільки це стосується осіб, які входять до складу підлеглих їм збройних сил, та інших підлеглих їм осіб, щоб вони не допускали порушень Конвенцій і цього Протоколу і, в разі потреби, перепиняли ці порушення та повідомляли про це компетентні власті. Більше того, сторони, що перебувають у конфлікті, повинні вимагати від кожного командира, який знає про те, що його підлеглі чи інші особи, що перебувають під його контролем, мають намір вчинити або вчинили порушення Конвенцій або цього Протоколу, вжиття необхідних заходів щодо запобігання подібним порушенням Конвенцій або цього Протоколу і, за потреби, щодо порушення дисциплінарного чи кримінального переслідування проти тих, хто вчинив такі порушення.

Відповідно до встановленої міжнародної судової практики (зокрема, див. *Прокурор проти Зейніла Делаліча*, IT-96-21, рішення Судової палати МКТЮ, 16 листопада 1998 року, пп. 333-400, особливо п. 334), якщо командир знав, що має у своєму розпорядженні інформацію, яка повинна була б надати їм можливість дійти висновку в обстановці, що існувала на той час, що така підлегла особа вчиняє або має намір вчинити подібне порушення, і якщо вони не вжили всіх практично можливих заходів у межах своїх повноважень для відвернення або перепинення цього порушення, то така неспроможність командира припинити порушення сама по собі є підставою для притягнення такого командира до відповідальності.

Таким чином, відповідно до тлумачення статті 86 Протоколу I, якщо командир не припинив порушення законів та звичаїв війни, вчинене своїм підлеглим, чи не покарав останнього за це порушення, то сам командир несе відповідальність за своє діяння, адже воно формує окремий склад злочину.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, передбаченого ч.2 ст.28, ч.1 ст.438 КК України, у вчиненні яких підозрюється Єсіпов С.М.

Не пізніше 27.02.2014 вищим воєнно-політичним керівництвом РФ у результаті неправомірної окупації АР Крим та окремих частин Донецької та Луганської областей, що входять до складу України, розпочато міжнародний збройний конфлікт .

24.02.2022 президент РФ оголосив про рішення розпочати повномасштабне вторгнення РФ на територію й інших областей України, чим, у порушення міжнародного права, продовжив агресію та масштабував конфлікт. Зокрема, у рамках бойових дій, російські війська здійснювали наступ з території тимчасово окупованого Криму в напрямку Херсонської та Миколаївської областей, що спричинило поширення режиму міжнародного гуманітарного права на ці території.

У ході активних бойових дій з метою подальшого руху ЗС РФ у напрямку

міста Миколаєва та забезпечення подолання супротиву військ України на території Миколаївської області військовослужбовцями ЗС РФ у березні 2022 року взято під повний контроль ряд населених пунктів, серед яких село Олександрівка Горохівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області. Військовослужбовці ЗС РФ розмістилися на території вказаного населеного пункту, де на той час перебувало цивільне населення.

Слідством встановлено, що починаючи з березня 2022 року та до моменту деокупації зазначеного населеного пункту військовослужбовці ЗС РФ, а саме військовослужбовці формування – 127 полк «ДНР», повністю контролювали територію села Олександрівка, де розміщували військову техніку, безперешкодно пересувалися вулицями, користувалися майном місцевих жителів, спілкувались з ними, залякували їх та погрожували фізичною розправою, контролювали їх переміщення в межах населеного пункту, проводили рейди по домоволодіннях.

Досудовим розслідуванням встановлено, що громадянин Єсіпов С. М., якого місцеві жителі також називають Солдатовим С. М. та Полковником, здійснював фактичне командування над цим полком та його військовослужбовцями.

12.04.2022 підлеглі Єсіпова С.М., серед яких був військовослужбовець Тесленко О.П. за позивним “Теслик”, прибули на територію одного із сіл Горохівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області. Як було встановлено під час досудового розслідування, останні з метою впровадження окупаційної політики, реалізуючи спільний злочинний умисел направлений на розшук активно налаштованого проукраїнського цивільного населення, діючи з відома Єсіпова С.М. і з використанням погроз застосування зброї, незаконно затримали у публічному місці цивільну особу Ковача А.Л. з метою встановлення його приналежності до військовослужбовців ЗСУ (учасників АТО та ООС). Відразу після цього і з цією ж метою військовослужбовці цього ж полку аналогічним чином незаконно затримали цивільну особу Ломаченка Г.М. за його місцем проживання. Зв'язавши потерпілих та закривши їм очі, військовослужбовці утримували їх у залізній клітці протягом 3-4 годин з метою подальшого транспортування до с. Олександрівка.

Продовжуючи реалізовувати спільний злочинний умисел, діючи відповідно до заздалегідь узгодженого плану, із використанням погроз застосування зброї, підлеглі Єсіпова С.М. насильно перевезли потерпілих на територію с. Олександрівка Баштанського району Миколаївської області та передали групі невідомих військовослужбовців вказаного підрозділу за позивними «Чорний», «Шило», «ВДВ», «Рамазан», які в подальшому, діючи відповідно до спільного злочинного умислу та обумовленого завчасно плану дій, протягом тривалого часу (близько десяти днів) із відома Єсіпова С.М., з метою подолання будь-якого опору з боку незаконно затриманих цивільних осіб, шляхом завдання психологічного та фізичного страждання та отримання від останніх у подальшому зізнавальних показів щодо їх участі у АТО (ООС) та взаємодію з ЗСУ, утримували останніх на території будинку за адресою: Миколаївська область, с. Олександрівка, вул. Паркова, 3, у нелюдських умовах, а саме: у холодних господарських приміщеннях, без доступу до свіжого повітря, їжі, води

та в антисанітарних умовах, із зав'язаними руками, з використанням пластикових (будівельних) стяжок.

Із вищевказаною метою Ковача А.Л. утримували у погребі будинку, а Ломаченка Г.М. – у господарському приміщенні за цією адресою. Російські військовослужбовці (зокрема, невстановлені військовослужбовці з полку Єсіпова С.М. за позивними «К1» та «Рамазан») допитували потерпілих на предмет їхньої участі в АТО (ООС) та взаємодіх з ЗСУ.

В подальшому, реалізуючи спільний злочинний умисел, з метою отримання зізнавальних показів, із відома Єсіпова С.М., діючи за попередньою змовою групою осіб, військовослужбовці ЗС РФ систематично застосовували до незаконно затриманих вищевказаних потерпілих фізичне насильство та катування, а саме: побиття, зокрема з використанням кастета чи прикладу автомата по різним частинам тіла, душення поліетиленовою плівкою, застосування електрошокера, чим завдали останнім сильний фізичний біль, тілесні та психологічні uszkodження.

Крім того, продовжуючи реалізовувати спільний злочинний умисел та з указаною метою, на п'ятий день утримання (приблизно 16.04.2022) підлегли Єсіпова С.Н. (з його відома) з позивними «К1», «ВДВ» та «Рамазан» завдали тілесні uszkodження потерпілому Ковачу А.Л. У свою чергу військовослужбовці ЗС РФ «ВДВ» та «Рамазан» продовжуючи реалізовувати спільний злочинний умисел спрямований на заподіяння тілесних uszkodжень, фізичних та психологічних страждань, облили останнього речовиною, схожою на дизельне пальне та намагалися його підпалити. Після цього «Рамазан», з метою заподіяння потерпілому Ковачу А.Л. фізичного та психологічного страждання, діючи спільно за попередньою змовою групою осіб, застосував по відношенню до потерпілого останнього насильство сексуального характеру, а саме вставив потерпілому в анальний отвір держак від лопати.

Окрім того, протягом дня 16.04.2022 підлегли військовослужбовці Єсіпова С.М. за позивним «Одеса» та «Афган», з метою впровадження окупаційної політики, перебуваючи на території блокпосту, що розташовувався на автомобільному шляху Т 1505 сполученням Снігурівка – Херсон поблизу села Сонячне Херсонської області, реалізуючи спільний злочинний умисел направлений на розшук активно налаштованого проукраїнського цивільного населення, діючи з відома Єсіпова С.М., затримали цивільну особу Миколенка В.О., та з використанням погроз застосування зброї посадили його в автомобіль з метою подальшого транспортування до села Олександрівка.

Продовжуючи реалізовувати спільний злочинний умисел, діючи відповідно до задалегідь узгодженого плану, із використанням погроз застосування зброї, вищевказані військовослужбовці, серед яких був Тесленко О.П., насильно перевезли Миколенка В.О. на територію с. Олександрівка та передали його військовослужбовцям «К1» та «Рамазану», які в подальшому, діючи відповідно до спільного злочинного умислу та обумовленого завчасно плану дій, близько п'яти днів, з відома Єсіпова С.М. утримували потерпілого на території того ж будинку за адресою Миколаївська область, с. Олександрівка, вул. Паркова, 3.

З метою подолання будь-якого опору з боку незаконно затриманої цивільної особи, шляхом завдання психологічного та фізичного страждання та отримання

від останнього у подальшому зізнавальних показів щодо його участі у АТО (ООС) та взаємодію з ЗСУ, Миколенка В.О. допитували та утримували у господарському приміщенні за цією адресою у нелюдських умовах, а саме: у холодному господарському приміщенні, без доступу до свіжого повітря, їжі, води та в антисанітарних умовах, зі зав'язаними руками з використанням пластикових (будівельних) стяжок.

Крім того, протягом дня 14.07.2022 підлеглі військовослужбовці Єсіпова С.М., серед яких були Тесленко О.П. та Колобов А.А., з метою впровадження окупаційної політики, реалізуючи спільний злочинний умисел направлений на розшук активно налаштованого проукраїнського цивільного населення, діючи з відома Єсіпова С.М., в одному із сіл Горохівської ОТГ Баштанського району Миколаївської області незаконно затримали цивільну особу Мілевського В.О. та погрожуючи зброєю примусили його сісти до автомобіля, в якому в подальшому відвезли до його місця проживання. Із застосуванням погроз вказані військовослужбовці провели незаконний обшук домоволодіння потерпілого з метою отримання доказів, що підтверджують участь останнього в АТО чи відношення до Збройних Сил України.

Продовжуючи реалізовувати спільний злочинний умисел, діючи відповідно до заздалегідь узгодженого плану, із використанням погроз застосування зброї, вищевказані військовослужбовці ЗС РФ перевезли потерпілого Мілевського В.О. на територію с. Олександрівка Баштанського району Миколаївської області, де в подальшому, протягом чотирьох годин, Колобов А.А. та Тесленко О.П., з метою подолання будь-якого опору з боку незаконно затриманої цивільної особи, шляхом завдання психологічного та фізичного страждання та отримання від останнього у подальшому зізнавальних показів щодо його участі у АТО (ООС) та взаємодію з ЗСУ, проводили з ним допити щодо його участі в АТО чи відношенні до Збройних Сил України, під час яких погрожували йому публічним розстрілом та залякували його.

Єсіпов С.М., що був командиром військовослужбовців, які безпосередньо здійснювали вказані діяння, періодично відвідував місце утримання за наступних обставин: шиковав та перевіряв особовий склад, який дислокувався в місці утримання, особисто бачив потерпілих, які там знаходились, в якому стані, в яких умовах вони перебували та контролював вказаний процес. Ці обставини, зокрема той факт, що підлеглі йому постійно доповідали про обстановку та стан утриманих, вказує, що Єсіпов С.М. (щонайменше) знав про факт вчинення порушень своїми підлеглими, і в порушення ст. ст. 86 та 87 Протоколу I не вчинив дій на припинення цих порушень.

З огляду на те, що вказані події мали місце на території, що перебувала під контролем військових формувань ЗС РФ, а потерпілі були цивільними особами, що перебували під захистом відповідно до ст. 4 Женевської конвенції IV, дії військовослужбовців, про які згадано вище (катування та незаконне утримання), є серйозними порушеннями цієї Конвенції відповідно до ст. 174 цієї Конвенції. Таким чином, ці дії з боку вказаних військовослужбовців є порушеннями законів та звичаїв війни.

Дії Єсіпова С.М., що полягали у відсутності реакції на ці порушення, за існування доказів, що підтверджують факт його обізнаності щодо того, що

порушення вчинялися, є порушенням ст. 86 Протоколу I, що є підставою для притягнення Єсіпова С.М. до відповідальності за порушення законів та звичаїв війни.

Правова кваліфікація кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність:

З огляду на викладене, громадянин Російської Федерації Єсіпов Сергій Миколайович за викладених вище обставин обгрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України - порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинене за попередньою змовою групою осіб.

Слідчий у кримінальному провадженні –
заступник начальника слідчого відділу
Управління СБ України
в Миколаївській області
полковник юстиції

Сергій СТАНКОВ

«П О Г О Д Ж Е Н О»
Прокурор, який здійснює
процесуальне керівництво
у кримінальному провадженні –
начальник відділу протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту,
Миколаївської обласної прокуратури

Вікторія ШАПОВАЛОВА

« 10 » 05 2023 року

Підозрюваний: _____ / _____ /
Захисник: _____ / _____ /

ПАМ'ЯТКА
про процесуальні права та обов'язки підозрюваного
(у відповідності до ст. 42 КПК України)

Підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з його повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Пам'ятку отримав:

Підозрюваний _____
(прізвище, ім'я, по батькові)

_____ (підпис)

« _____ » _____ 2023 року

Пам'ятку вручив:

Прокурор / слідчий

_____ (прізвище, ім'я, по батькові)

_____ (підпис)